

Andet, som enhver Justitsminister kan benytte, som han selv synes. Nu har jo rigtignok den nuværende ærede Justitsminister erklæret, at han af al sin Kraft vil gaae frem ad den Vej, som her er antydet; men vi vide Alle, hvor kort en Lovtid som Minister de ærede Ministre kunne have, og vi kunne saaledes ikke være sikre paa, at denne konglige Resolution fremdeles vil blive gjort gjældende, under hvilkensomhelst Justitsminister vi kunne faae. Naar derimod Lovens bestemmer det, er man i saa Henseende sikker, og jeg haaber derfor, at det ærede Thing vil vedtage Forslaget, da der ikke i nogen Retning kan være den mindste Betænkelighed der ved. Da nu den høitærede Minister heller ikke har antydet, hvilke Betænkeligheder han skulde have derved, er jeg saameget mere overbevist om, at der ikke er nogen saadan tilstede, der kunde være afgjørende, især da den høitærede Ministers Collega (Monrab), der sidder ved hans Side, tidligere har været med at stille et Forslag, jordlydende som det, der her foreligger.

S. Sage: Jeg vil blot bemærke, at naar den ærede Rigsdagmand for Holst. Amts 2den Valgkreds har udtalt det Usikkelige i, at Overinspecteuren for Fængslerne skulde afløses af en Contoirchef, da maa dette betragtes som en individuel Anskuelse, der maa staae hen som saadan. Jeg skal blot bemærke, at jeg ikke deler den, og jeg fremhæver dette kun, fordi jeg ønsker, at det ikke skal staae umodsagt, som om denne Anskuelse var den almindelige.

Justitsministeren: Jeg skal blot med Hensyn til, hvad den ærede Ordfører bemærkede om, at jeg ikke nærmere havde motiveret, hvori de Betænkeligheder bestode, som havde bestemt mig til at udtale mig paa den Maade, jeg gjorde, med Hensyn til Indrømmelse af Plads i Finantsloven for den omhandlede Bestemmelse, htre, at jeg anfaae det for overflødig i den Henseende at anføre Noget, fordi det i Formiddagsmødet grundig blev fremsat af Kultusministeren, der stærkt udhævede og stærkt viste, hvorledes det vilde komme til at blive præjudicerende i flere Retninger, naar man valgte Finantsloven til at være den Lov,

hvorigennem Bestemmelser af den Natur kom til at blive gjort gjældende.

Barfod: Jeg skjønner ikke rettere, end at der til § 23 er stillet et Endringsforslag, der ikke kan vedtages; saaledes som det er stillet. Der staaer nemlig i Udkastet for det Første, at Stift- og Landhysli. Lønnes hver med 700 Rd. aarlig, dernæst at de efter 5 Aars Tjeneste skulle have et Tillæg af 200 Rd. aarlig, og endelig at Gagen ikke maa overstige 1,500 Rd. Dette sidste Beløb er imidlertid af Udvælget foreslået forandret til 1,400 Rd.; men naar der nu til de 700 Rd. efter hver 5te Aars Tjenestetid vil være at lægge 200 Rd., saa vil man tredje Gang komme til 1,300 Rd., og skal man saa lægge 200 Rd. til, saa kan man ikke standse ved 1,400 Rd., men maa komme til 1,500 Rd. Det er formodentlig ved en Uagtsomhed blevet overseet; men jeg har dog troet at burde henlede Opmærksomheden derpaa.

Justitsministeren: Jeg har allerede fremhævet dette Punkt.

Barfod: Saa har jeg ikke hørt det.

Ordføreren: Jeg skal blot dertil svare, at det ikke forholder sig rigtigt, at dette Punkt skulde være blevet overseet; det følger jo ligefrem af sig selv, naar man siger, efter saa og saamange Aar faae de Vedkommende et Tillæg, der dog ikke kan overstige et vist Beløb.

S. Sæhering: Hvad jeg har sagt om en Contoirchefs Ansættelse, er kun en Hensigt for at oplyse om, hvorledes jeg har tænkt mig Sagen ordnet; det jeg derimod har henledet Opmærksomheden paa, og atter gjentagende maa henlede den paa, det er, at ikke Thinget gennem Lønningssloven tvinger Justitsministeren til at ansætte en Fængselsdirecteur, altsaa en Directeur, som ikke staaer umiddelbart som Embedsmænd i Ministeriet, som ikke daglig er tilstede i Ministeriet, og ikke reiser til Fængslerne, ikke besigtiger dem efter Ministerens Ordre. Jeg gjentager, naar man tvinger Ministeren